Diumenge 6 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,17-37): En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: (...) Heu sentit que es va dir: No adulteraràs. Però jo us dic: tot el qui mira una dona amb mal desig, ja ha adulterat amb ella en el seu cor (...)».

Home i dona: idèntica dignitat en la complementarietat

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui considerem que la Bíblia revela la "igualtat existencial" entre l'home i la dona: ambdós són "una" criatura i tenen "una" dignitat humana. Simultàniament, un altre aspecte és la "referència mútua": la persona ha estat creada per a necessitar l'altre, per a superar-se a si mateixa; necessita el complement. No ha estat creada per a romandre sola; el que és bo per a ella no és la solitud, sinó la comunitat. Ha de buscar-se i trobar-se en l'altre.

Dona i home: es tracta d'un mateix ésser humà. I com que el cos no és solament un afegit extern a la persona, la diferència física és una diferència que amara tota la persona i determina dues formes de ser persona. En aquest sentit, cal matisar les exageracions de les teories igualitàries com les de les teories diferencials.

—Home i dona es pertanyen. Posseeixen dons que han de desplegar per tal de fer aflorar i madurar l'ésser humà en tota la seva amplitud. Tot això implica un repte: l'amor és una exigència que no em deixa intacte.